

היו מקדיארמיד : קראודינאו

בְּקִרְאוּדִינָאוּ לְהִיּוֹת
בְּפִעִלִים פְּעֻמוֹנִים,
לְרֵאוֹת אֵיךְ מְקִירוֹת הַטֶּחֶב
יְקוּמוּ הַמֵּתִים!

זְכָרִים בְּנֵי יְרוּשָׁה וְזָקֵן
אֲשֶׁר יִרְאֵתִי פֶּעַם,
יְרוּמוּ מִתְּלֵי עָפָר
וַיִּגְדְּפוּ בְּרַעַם,

וַיִּגְנוּ אֶת אֱלֹהִים
וְאֵת צֶאֱן מְלֶאכֶיךָ
— הַטְּרוֹנִים אֲשֶׁר גָּרְמוּ
לְרַע הַזֶּה הַרְבֵּי!

לְשׂוֹא יֵאמְרוּ נְשׁוּתֵיהֶם
לְתִקְוֵי אֲשֶׁר פָּרְעוּ.
הִי, אֵל אֲמִיץ! לְמִי לֵב מוֹל
זְכָרִים שֶׁל קִרְאוּדִינָאוּ!

הוּ, מִי קֹדֵם לִי כֹאן, רִיבָה?
מִי הַפְּלָה, אֲשֶׁר חוֹחִים
זוֹרְחֵי לְבָנוֹת אֶלְמָה הִיא?
חֶסֶן עֲדִין לֹא יָדַע
כִּי יִרְמָה הַלֵּיל.

כִּי הוּא יִקְרַח לָהּ מִן הַפֶּעַל
יִקְרַח לָהּ מִצְעָמָה,
שְׂבָחוּלֵיהָ לֹא רָצָה
אֵיךְ הִתְאַכְזָר עָמָה.

הו, מי קדם לי כאן, ריבה
 ואי הדרך בא הוא?
 - אדם שמת טרם אולד
 הבע הנה בצע הוא.
 וכך השאיר, בעל גויה,
 את בתוליך לי?
 - זה כל אשר מימך בראשית
 תמן עלמה, בעלי.
 אף אני רף אתן, בחור,
 דנים חרוצות,
 לך יהיו כוכבי שדי,
 שוקי המהקצעות.
 ועל שפתי שוב לא תזכר,
 תשכח בתלמלי.
 את הזרעים אשר אספו
 ברחם בתולי...

ת ם

צינים שכחלות היו כמו פרחי דגן
 שוב לא תעצפסנה.
 לא עוד קריאות של צחוק נוצץ כמו ברק
 ברוח תרפרסנה.

פנים שאדמים היו כמו כרבלת
 אפרו כאבן-צד,
 וגבר בלי אשה שוכב צתה
 ציוב - בךד.

(מסקוטית : איתמר אבן-זהר)